

Съществено и несъществено

Размисление.

Съвременните хора се оплакват отъ недоимъкъ въ живота. Въ едно отношение тъ сѫ прави, но въ друго — не сѫ прави. Що се отнася до същественитѣ, необходимитѣ нѣща за духовното имъ развитие, тъ изпитватъ недоимъкъ. Дойдатъ ли, обаче, до физическия свѣтъ, тъ не могатъ да се оплачатъ — всичко е дадено въ изобилие. Какъ разпредѣлятъ то-ва изобилие, то е другъ въпросъ. Значи, чо-вѣкъ живѣе въ изобилие на несъщественитѣ работи, а въ недоимъкъ и лишения на същес-твенитѣ. Който е лишенъ отъ същественото, той е мъртавъ. Несъществени работи има изо-билино, но на човѣка му липсва това, което го одухотворява и прави живъ. Всѣки търси зна-нието, но като го придобие, пакъ е недово-ленъ. — Защо? — Липсва му нѣщо същес-твено. Знание безъ животъ е мъртво. Фило-софия безъ животъ е мъртва. Стремете се къмъ онова знание, къмъ онази философия, къмъ онази религия, които носятъ животъ. Това е науката, философията и религията на новия животъ. Да приеме човѣкъ новия животъ, то-ва значи, да съблѣче старата си дреха и да облѣче нова, както какавидата се превръща